

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 64), התשמ"ד—1984 *

1. בסעיף 15א לפקודת מס הכנסה¹ (להלן — הפקודה) —
- (1) בכותרת השוליים, במקום "במטבע ישראלי" יבוא "בתאגיד בנקאי";
- (2) במקום "פקדון במטבע ישראלי" יבוא "סוגי פקדונות של סוגי גישומים";
- (3) בסופו יבוא "וכן רשאי הוא לקבוע, באישור כאמור, שלא יראו פקדון שעל הריבית עליו ניתן פטור על פי סעיף זה כמילוה מועדף לענין כל דין".
- תיקון סעיף 15א
2. בסעיף 70 לפקודה, בסופו יבוא "או אם אישר שר האוצר שאותה מדינה נוהגת כאילו היה בינה לבין מדינת ישראל הסכם הקובע פטור כאמור".
- תיקון סעיף 70
3. בסעיף 91(ד)(3) לפקודה, במקום הסיפה המתחילה במלים "בתשלום הפרשי הצמדה" יבוא:
- "(א) בתשלום הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א) על ההפרש שבין הסכום ששילם לבין סכום המס שהוא חייב בו;
- (ב) בקנס כאמור בחוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א—1980², על הסכום שלא שילם כאמור בפסקה (1) או על ההפרש שבין הסכום ששילם על פי פסקה (2) לבין הסכום שהוא חייב בו או לבין 40% מריווח ההון, לפי הנמוך שביניהם".
- תיקון סעיף 91
4. בסעיף 145(א) לפקודה, בסופו יבוא:
- "(3) על אף האמור בפסקה (1), רשאי פקיד השומה, תוך ששה חדשים מיום קבלת דו"ח שהוא שומה עצמית, לעשות כמפורט להלן, ויוסיפו לראות את הדו"ח כשומה עצמית גם לאחר שפקיד השומה עשה כאמור:
- (א) לתקן טעות חשבון שנפלה בדו"ח;
- (ב) ליישם הוראות כל דין החלות על הנישום בהיותו חייב בניהול פנקסי חשבונות לשנת מס פלונית או לחלק ממנה ולא ניהלם, או שניהלם רק בחלק מהתקופה שבה היה חייב לנהלם, או לא ביסס את הדו"ח שלו על פנקסי החשבונות;
- (ג) ליישם הוראות כל דין החלות על הנישום לאחר שנקבע בקביעה סופית כי פנקסיו אינם קבילים; לענין זה, "קביעה סופית" — קביעה שאין עוד עליה זכות ערר או ערעור".
- תיקון סעיף 145
5. בסעיף 187 לפקודה, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לגבי תקופה שחייבים בה בהפרשי הצמדה וריבית על פי סעיף 185(2) או 186".
- תיקון סעיף 187
6. בסעיף 187א לפקודה —
- (1) בסעיף קטן (א) — ברישה, במקום "מהריבית החלה עליו" יבוא "מהפרשי ההצמדה וריבית החלים עליו";
- תיקון סעיף 187א

* נתקבל בכנסת ביום י"ג בסיון התשמ"ד (13 ביוני 1984); הצעת החוק ודברי הסבר נתקבלו בה"ח 1686, התשמ"ד, עמ' 272.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"ד, עמ' 47, עמ' 56, עמ' 124 ועמ' 161.

2 ס"ח התשמ"א, עמ' 38.

(2) בסעיף קטן (א) — בפסקאות (1), (2) ו-(3), ובסעיף קטן (ב), במקום "הריבית" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית".

תיקון סעיף 190:

7. בסעיף 190(א) לפקודה, במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) (א) פיגר אדם יותר משבעה ימים בתשלום מקדמה שהוא חייב בה, או בתשלום חלק ממנה, יווסף על הסכום שלא שולם במועד קנס בשיעור של 2.5% ממנו או בשיעור אחר שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, לכל שבוע של פיגור או חלק ממנו, החל מהמועד שנקבע לתשלום המקדמה ועד לתשלום הסכום שבפיגור או עד תום שנת המס שלגביה נדרשה המקדמה — לפי המוקדם; לגבי מי שיש לו תקופת שומה מיוחדת תיקרא פסקה זו כאילו במקום "שנת המס" נאמר "תקופת השומה המיוחדת";

(ב) סכום קנס שחייבים בו על פי פסקת משנה (א) שנוסף בתקופת רבעון ולא שולם עד תום אותו רבעון, יתואם לפי שיעור העליה של המדד החל מתחילת הרבעון שלאחריו ועד לתשלום הקנס; לענין זה —

"רבעון" — כל שלושה חדשים המתחילים ב־1 באפריל, 1 ביולי, 1 בספטמבר או 1 בינואר;

"שיעור העליה של המדד" — כמשמעותו בסעיף 159א(א).

תיקון חוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה)

8. בסעיף 29(ו)(1) לחוק מס הכנסה (מיסוי בתנאי אינפלציה), התשמ"ב—1982, במקום "לפני משלוח הודעה בדבר סכום המס המתחייב מהדו"ח" יבוא "תוך שנה מיום קבלת הדו"ח", ואחרי "60 ימים" יבוא "מיום הדרישה".

תיקון חוק המסים (קנס פיגורים)

9. בסעיף 1 לחוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א—1980, בהגדרת "חוב מס", בסופה יבוא "ולמעט מקדמת מס הכנסה שחל עליה סעיף 190 לפקודה".

תחולה והוראת מעבר

10. (א) על ריבית ועל הפרשי הצמדה וריבית שנצברו לפי סעיף 187 לפקודה, עד יום פרסום חוק זה, שהצטברותם נפסקה מכוח סעיף 187(ב), כפי שהיה בתוקף לפני תיקונו בחוק זה, וטרם שולמו ביום פרסומו של חוק זה, ייוספו הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א) לפקודה, החל מיום פרסום חוק זה עד יום התשלום.

(ב) תחולתו של סעיף 6 לגבי תשלומים לשנת המס 1983 ולאחריה.

(ג) תחילתם של סעיפים 7 ו-9 ביום א' בתמוז התשמ"ד (1 ביולי 1984).

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

3 ס"ח התשמ"ב, עמ' 234.